

PARAULES DE VIDA

La pau, do de Déu i fruit del nostre compromís

El passat 1 de gener vam celebrar la Jornada Mundial de la Pau. Va ser el papa sant Pau VI qui va tindre la intuïció d'instituir-la fa 55 anys, convidant-nos a pregar perquè aquest anhel, que els cristians compartim amb tota la humanitat, es realitze i els éssers humans puguem viure com a germans. La celebració d'aquesta jornada el primer dia de l'any civil ens recorda que la pau ha de ser la meta per la qual tots hem de treballar des de la responsabilitat que cadascú de nosaltres tenim en la societat. La coincidència amb les festes de Nadal és també especialment significativa per als qui creiem en Crist: Ell és el «missatger que proclama la pau» (Is 57,2) i Ell va anunciar que aquells que treballen per ella «seran anomenats fills de Déu» (Mt 5,9). Una fe cristiana autènticament viscuda és llavor de pau per al món.

És important que celebrem aquesta jornada tots els anys i que li donem el relleu que té. La història ens mostra que les conquestes de la humanitat per a aconseguir-la són petites i fràgils i que sovint experimentem reculades. Si bé el desig d'assolir-la és universal perquè està inscrit en el cor de tots els homes de bona voluntat, no acabem de trobar camins perquè es faça realitat. El desig de la pau ha d'acompanyar sempre la història de la humanitat. Quan deixem de treballar per ella, el que s'ha via aconseguit es perd.

El papa Francesc, en el missatge que ens va dirigir per a aquesta jornada, indica tres camins perquè tots siguem constructors de pau. En primer lloc,

el diàleg entre generacions. Les relacions intergeneracionals no sempre són fàcils. Els majors sovint experimenten la soledat i els joves no tenen perspectives de futur. La indiferència mútua o la protesta violenta són temptacions fàcils, però no són ac-

tituds constructives. «D'una banda (diu el Papa) els joves necessiten l'experiència existencial, sapiencial i espiritual de la gent gran; de l'altra, la gent gran necessita el suport, l'afecte, la creativitat i el dinamisme dels joves.»

En segon lloc, el Papa ens recorda la importància de la instrucció i l'educació com a motors de la pau, perquè «són les bases d'una societat cohesionada, civil, capaç de generar esperança, riquesa i progrés». En el conjunt del nostre món, mentre creix el percentatge de recursos que es destinen a les despeses militars, baixen els que es destinen a l'educació. «És oportú i urgent (afirma el Papa) que tots els qui tenen responsabilitats de govern elaboren polítiques econòmiques, que prevegin un canvi en la relació entre les inversions públiques destinades a l'educació i els fons reservats als armaments.»

Finalment, el Papa recorda que el treball és també un factor indispensable per a construir i mantenir la pau. Avui, el nombre de famílies que pateixen per no tindre un treball digne ha crescut a causa de la pandèmia que estem vivint. Aquesta ha dificultat l'accés dels joves al món laboral i ha portat a molts adults a la desocupació. Uns i altres afronten perspectives dramàtiques.

Si aquells que tenen responsabilitats de govern tinguessin aquestes prioritats, el nostre món caminaria cap a la pau.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Reunió telemàtica fraterna i filial

Són quatre germans. Cadascú amb una vida pròpia definida: família, obligacions, compromisos... No tots viuen a la mateixa ciutat. Els pares s'han fet grans. Tenen una certa autonomia però, sobretot, necessiten la mare, una atenció especial. «Que el Senyor, el nostre Déu, sigui amb nosaltres tal com va ser amb els nostres pares. Que no ens deixi ni ens abandoni» (1Re8,57).

Globalment cal tenir cura del calendari de visites als metges, de la reposició de medicaments, la participació, segons possibilitats, a l'eucaristia dominical, sigui presencialment o telemà-

tica... També organitzar les pròpies visites a la casa familiar perquè el pare i la mare se sentin acompanyats, i vetllar la relació amb les cuidadores que en tenen la cura quotidiana. Tot això demana una certa logística i gestió planificada. Els fills i els nets són conscients de la seva responsabilitat i del deure d'amor filial. Hi ha molt bona voluntat per part de tots i desig de fer-ho bé. En ser els implicats, però, una colla nombrosa convé concretar, també, les nombroses qüestions a contemplar. Concretar i assegurar que el desig comú de facilitar una bona vellesa als pares es va realit-

zant amb satisfacció general. «Honra el pare i la mare. Aquest és el primer mandament que va acompanyat d'una promesa; i la promesa és: així seràs feliç i tindràs llarga vida a la terra» (Ef6,2-3).

És per això que, aprofitant les possibilitats de les noves tecnologies i a més a més de la dedicació personal de cadascú o de resoldre, quan convé, qüestions urgents i imprevistes, cada quinze dies els quatre fills es connecten telemàticament i junts repassen la situació, estat general, salut, previsió d'accions, responsabilitats a assumir per cadascú, calendari de visites a la llar perquè

estiguin ben distribuïdes en el temps, respondre les observacions fetes per la cuidadora... Estan satisfets de l'experiència. Aquesta resposta en comú els ha aprofitat molt als pares i a la seva realitat vital i ho ha fet fraternalment. També els germans, els fills, se senten més a prop dels uns dels altres en un agraïment comú, resposta d'amor filial. «... ells són els primers que han d'aprendre a comportar-se piadosament amb la pròpia família i satisfer el deute que tenen amb qui els ha donat la vida. Això és agradable a Déu» (1Tm 5,4).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

La paz, don de Dios y fruto de nuestro compromiso

El pasado 1 de enero celebramos la Jornada Mundial de la Paz. Fue el papa san Pablo VI quien tuvo la intuición de instituir la hace 55 años, invitándonos a orar para que este anhelo, que los cristianos compartimos con toda la humanidad, se realice y los seres humanos podamos vivir como hermanos. La celebración de esta jornada el primer día del año civil nos recuerda que la paz ha de ser la meta por la que todos debemos trabajar desde la responsabilidad que cada uno de nosotros tenemos en la sociedad. La coincidencia con las fiestas de Navidad es también especialmente significativa para quienes creemos en Cristo: Él es el «mensajero que proclama la paz» (Is 57,2) y Él anunció que aquellos que trabajan por ella «serán llamados hijos de Dios» (Mt 5,9). Una fe cristiana auténticamente vivida es semilla de paz para el mundo.

Es importante que celebremos esta jornada todos los años y que le demos el relieve que tiene. La historia nos muestra que las conquistas de la humanidad para alcanzarla son pequeñas y frágiles y que a menudo experimentamos retrocesos. Si bien el deseo de lograrla es universal porque está inscrito en el corazón de todos los hombres de buena voluntad, no acabamos de encontrar caminos para que se haga realidad. El deseo de la paz acompañará siempre la historia de la humanidad. Cuando dejamos de trabajar por ella, lo que se había conseguido se pierde.

El papa Francisco, en el mensaje que nos dirigió para esta jornada, indica tres caminos para que todos seamos constructores de paz. En primer lugar, el diálogo entre generaciones. Las relaciones intergeneracionales no siempre son fáciles. Los mayores a menudo experimentan la soledad y los jóvenes no tienen perspectivas de futuro. La indiferencia mutua o la protesta violenta son tentaciones fáciles, pero no son actitudes constructivas. «Por un lado (dice el Papa) los jóvenes necesitan la experiencia existencial y espiritual de los mayores; por el otro, los mayores necesitan el apoyo, el afecto, la creatividad y el dinamismo de los jóvenes.»

En segundo lugar, el Papa nos recuerda la importancia de la instrucción y la educación como motores de la paz, porque «son las bases de una sociedad cohesionada y capaz de generar esperanza, riqueza y progreso». En el conjunto de nuestro mundo, mientras crece el porcentaje de recursos que se destinan a los gastos militares, bajan los que se destinan a la educación. «Es oportuno y urgente (afirma el Papa) que cuantos tienen responsabilidades de gobierno elaboren políticas económicas que prevean un cambio en la relación entre las inversiones públicas destinadas a la educación y los fondos reservados a los armamentos.»

Finalmente, el Papa recuerda que el trabajo es también un factor indispensable para construir y mantener la paz. Hoy, el número de familias que sufre por no tener un trabajo digno ha crecido a causa de la pandemia que estamos viviendo. Ésta ha dificultado el acceso de los jóvenes al mundo laboral y ha llevado a muchos adultos a la desocupación. Unos y otros afrontan perspectivas dramáticas.

Si aquellos que tienen responsabilidades de gobierno tuvieran estas prioridades, nuestro mundo caminaría hacia la paz.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Reunió extraordinària del Consell Pastoral Diocesà

El dissabte, 11 de desembre, va tenir lloc al Seminari una reunió extraordinària del Consell Pastoral Diocesà. El motiu d'aquesta reunió fou la presentació dels *materials sinodals i de la metodologia a seguir*, a càr-

rec del matrimoni de Benicarló, Roger Marco i Maria Palau, responsables del Procés Sinodal en la nostra diòcesi de Tortosa.

El Sr. Bisbe va constituir un equip amb la missió de treballar els materials per al Procés Sino-

dal, adaptar-los a mesura que es van rebent i motivar el major nombre possible de diocesans per formar part dels grups sinodals. Els materials que tenim estan ja a la pàgina web del bisbat i seguiran penjant-se quan vagin arribant.

Comentà el Sr. Bisbe que l'important seria que la gent s'animés a participar-hi, perquè aquesta participació podria ser l'inici d'altres activitats. Fins i tot de les propostes que sortiran, potser seria bo fer unes reflexions a nivell diocesà.

Els membres del Consell Pastoral Diocesà vam sortir animats de la reunió i disposats a treballar amb il·lusió per tal de créixer en el nostre caminar junts. Una Església Sinodal que anuncia l'Evangeli, camina junta.

Maria Joana Querol Beltrán

Benedicció de les dones embarassades

El IV diumenge d'Advent, amb motiu de la recent festivitat de la Mare de Déu de l'Esperança, a la celebració de l'Eucaristia del diumenge vam fer la benedicció de les dones que esperen el naixement d'un fill o d'una filla.

Agraint el do de la vida, vam encomanar-les a la intercessió de la Mare de Déu per tal que el seu embaràs les porti a un bon part i puguin celebrar amb goig el naixement d'una nova vida, en el si de les seves famílies. Com a record, els vam regalar una fotografia de la família de Natzeret, esperant el naixement de Jesús.

Mn. Joan Guerola

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «És hora que tornem a escandalitzar-nos davant la realitat dels nens famolencs, reduïts a esclavitud, sacsejats per les aigües preses del naufragi, víctimes innocents de tota mena de violències» (12 de novembre).

@Pontifex: «Una persona generosa i servicial, afable, pacient, que no és envejosa, no crítica, no es vana, no falta al respecte (1Co 13,4-7), construeix el Cel en la terra. Potser no té visibilitat, però el que fa no es perdrà. Perquè el bé roman per a sempre» (14 de novembre).

@Pontifex: «El diàleg entre persones de diferents religions no es fa merament per diplomàcia, amabilitat o tolerància. L'objectiu del diàleg és establir amistat, pau, harmonia i compartir valors i experiències morals i espirituals en un esperit de veritat i d'amor» (16 de novembre).

@Pontifex: «La caritat s'alegra de veure que l'altre creix, i sofreix quan l'altre està angoixat: sol, malalt, sense llar, menyspreat, en situació de necessitat... La caritat és l'impuls del cor que ens fa sortir de nosaltres mateixos i que suscita la compartició i la comunió» (23 de novembre).

Recés d'Advent del clergat

Seguint el programa de l'Agenda Diocesana, el dilluns 13 desembre va tenir lloc a la Casa Mare de les Teresianes el recés d'Advent del clergat assistint la gran majoria dels mossens.

Després de l'Hora litúrgica de Tèrcia, el Sr. Bisbe va dirigir la meditació. Ens va convidar a centrar-nos en el Baptista i en la Verge Maria, figures-clau de l'Advent:

- Joan, testimoni de la Llum, vingut a donar testimoni del qui és la Llum veritable (Jn 1,7s), renovà la crida profètica a *alçar fondalades* de mancances i a *abaixar muntanyes* d'excessos (Lc 3,4s). Invitació que hem d'aplicar a la nostra vida personal. I abans del definitiu testimoniatge martirià, *fixant la mirada en Jesús*, exclamà «Mireu l'Anyell de Déu!» provocant així que un deixeble seu, Andreu, fos el primer en *seguir Jesús* (Jn 1,35s).

- La Verge Maria, model d'espera confiada en el Senyor, donà un «sí» total a Déu (Lc 3,38), malgrat desconèixer els detalls del Projecte Salvador de Déu; i com a veritable Arca de l'Aliança, plena de la presència de Déu, *se n'anà decididament a casa de Zacaries i Elisabet* (Lc 1,39s); mostrant amb alegria que viu la plenitud de la presència de Déu porta a viure la plenitud de la solidaritat fraterna, fins a cantar en pregària de lloança que *la meua ànima magnifica el Senyor i el meu esperit celebra Déu que em salva* (Lc 1,46s).

Abans de compartir fraternalment el dinar, a la sala de reunions es van donar diversos avisos pastorals i es distribuï material per als grups sinodals.

José Luis Arín Roig
Vicari general

Recés d'Advent dels Equips de la Mare de Déu

Arribant al Nadal, els Equips de la Mare de Déu (EMD) ens preparam amb un recés d'Advent, aquest any l'hem celebrat a l'Hospitalet de l'Infant, al Casal de Cultura, amb totes les mesures pertinents anti-covid. Van assistir 15 matrimonis, 3 sacerdots i 3 germanes carmelites missioneres teresianes, una d'elles la Gna. Pilar Jordà, natural d'Amposta, va realitzar la xerrada. Retrobar-nos després de tant de temps ens va donar una glopada d'aire fresc que

ens va provocar tristesa pel temps passat i alegria pel retrobament.

En acabar la xerrada, vam assistir tots a l'Eucaristia dominical a la Parròquia de Sant Pere Apòstol. Allí mateix, en finalitzar l'Eucaristia, ens vam acomiadar amb una foto de grup o millor dit de família.

Bon Nadal a tothom!

Lluís Tomàs i Alba Franco
Responsables dels EMD - sector Tortosa

AGENDA

- **Dilluns 24**, Teresianes, a les 11 h, Formació Permanent del Clergat.
- **Dissabte 29**, Tortosa, Temple de la Reparació, a les 12 h, festa del beat Manuel Domingo i Sol.
- **Diumenge 30**, Vandellòs, a les 11 h, confirmacions. / Hospitalet de l'Infant, a les 12.30 h, confirmacions.

Aquests actes poden canviar degut a les circumstàncies per la pandèmia de la Covid-19.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2Sa 5,1-7.10 / Sl 88 / Mc 3,22-30]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567-Lió, 1622), bisbe de Ginebra i dr. de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. □ Dimarts [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. □ Dimecres [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / Sl 95 / Lc 10,1-9]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

27. ■ Dijous [2Sa 7,18-19.24-29 / Sl 131 / Mc 4,21-25]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), vg., fund. de

les ursulines (Brèscia, 1535). □ **Tortosa**: Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ); sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

28. □ Divendres [2Sa 11,1-4a.5-10a.13-17 / Sl 50 / Mc 4,26-34]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i dr. de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. □ **Lleida**: Sant Valeri, bisbe. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònídes, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

29. ■ Dissabte [2Sa 12,1-7a.10-17 / Sl 50 / Mc 4,35-41]. □ **Sant Feliu de Llobregat**: Sant Pere Nolasc (s. XIII), religiós barceloní, fundador dels mercedaris (OdeM). □ **Lleida**: Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. domini-

cà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. □ **Tortosa**: Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa, 1836-1909), prev., fundador dels Operaris Diocesans (OD); sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena; sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Giralani, vg. carmelitana.

30. ■ Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.). [Jr 1,4-5.17-19 / Sl 70 / 1Co 12,31-13,13 / Lc 4,21-30]. □ **Tortosa (ciutat)**: Santa Àngela de Mèrici, vg. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià Maria Wiaux, religiós de La Salle; beat Sebastià Valfré, prevere congregació de l'Oratori.

Diumenge III de durant l'any (C)

COMENTARI

«M'ha ungit per portar la Bona Nova als desvalguts»

Luc ens presenta com a programa de la vida pública de Jesús el que llegim avui en l'Evangelí. Jesús va a la sinagoga del seu poble, a Natzaret, i llegeix la lectura corresponent: *L'Esperit m'ha ungit per portar la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor. És el gran programa que ha llegit en Isaïes.*

Però ara Jesús diu precisament que tot això es realitza en ell: *Això que avui sentiu contar de mi és l'acompliment d'aquestes paraules de l'Esclat. Per tant la missió de Jesús és totalment il·lusionant, plenament lluminosa i esperançada: ajudar tots els necessitats, els desvalguts; portar a la llibertat tots aquells que es troben encara captius, esclaus. Jesús no vol que hi hagi cecs, ni oprimits per ningú, vol que tots visquin en llibertat. El seguiment de Jesús mai no ha de ser un jou pesat. Ell ens proposa que lliurement, sense cap esclavitud, el seguim amb tot el cor, sense opressions. Jesús no llegeix la frase que trobem a continuació a Isaïes: *el dia que el nostre Déu farà justícia. Les paraules de Jesús són d'alegria especialment per als pobres i desvalguts.**

La primera lectura ens presenta tot el poble escoltant la Llei: *homes, dones i criatures. Alguns levites n'explicaven el sentit, perquè la lectura fos entenedora. Com a resultat: tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Però la lectura de la Llei no ha de dur a plorar: Mengueu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res que la diada d'avui és santa dedicada a Déu. No us entristiu. I Pau ens recorda que tots som importants en l'Església: Vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres, no importa quin membre siguem. Si la lectura de la Llei produïa una gran alegria, el missatge de Jesús ens ha d'omplir d'un immens goig però és també tot un compromís: hem ajudar els pobres i desvalguts, alliberar els captius, tornar la llum als cecs, proclamar la llibertat.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Nehemies (Ne 8,2-4a.5-6,8-10)

En aquells dies, el sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei.

Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdres beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemies, el sacerdot Esdres, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor, el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu», perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos en ara. Mengueu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res, que la diada d'avui es santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,12-30) (Versió abreujada)

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos.

Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Doncs bé, vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 1,1-4;4,14-21)

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teófil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut. En aquell temps, Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava a les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplejà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per portar la bona nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.» Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esclat.»

▶ Lectura del llibre de Nehemías (Neh 8,2-4a.5-6.8-10)

En aquellos días, el día primero de mes séptimo, el sacerdote Esdras trajo el libro de la ley ante la comunidad: hombres, mujeres y cuantos tenían uso de razón. Leyó el libro en la plaza que está delante de la Puerta del Agua, desde la mañana hasta el mediodía, ante los hombres, las mujeres y los que tenían uso de razón. Todo el pueblo escuchaba con atención la lectura del libro de la ley. El escriba Esdras se puso en pie sobre una tribuna de madera levantada para la ocasión. Esdras abrió el libro en presencia de todo el pueblo, de modo que toda la multitud podía verlo; al abrirlo, el pueblo entero se puso de pie. Esdras bendijo al Señor, el Dios grande, y todo el pueblo respondió con las manos levantadas: «Amén, amén». Luego se inclinaron y adoraron al Señor, rostro en tierra. Los levitas leyeron el libro de la ley de Dios con claridad y explicando su sentido, de modo que entendieran la lectura. Entonces el gobernador Nehemías, el sacerdote y escriba Esdras, y los levitas que instruían al pueblo dijeron a toda la asamblea: «Este día está consagrado al Señor, vuestro Dios. No estéis tristes ni lloréis» (y es que todo el pueblo lloraba al escuchar las palabras de la ley). Nehemías les dijo: «Id, comed buenos manjares y bebed buen vino, e invitad a los que no tienen nada preparado, pues este día está consagrado al Señor. ¡No os pongáis tristes; el gozo del Señor es vuestra fuerza!».

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Tus palabras, Señor, son espíritu y vida.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,12-30) (Versión abreviada)

Hermanos: Lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu. Pues el cuerpo no lo forma un solo miembro, sino muchos. Pues bien, vosotros sois el cuerpo de Cristo, y cada uno es un miembro.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 1,1-4;4,14-21)

Ilustre Teófilo: Puesto que muchos han emprendido la tarea de componer un relato de los hechos que se han cumplido entre nosotros, como nos los transmitieron los que fueron desde el principio testigos oculares y servidores de la palabra, también yo he resuelto escribirte los por su orden, después de investigarlo todo diligentemente desde el principio, para que conozcas la solidez de las enseñanzas que has recibido. En aquel tiempo, Jesús volvió a Galilea con la fuerza del Espíritu; y su fama se extendió por toda la comarca. Enseñaba en las sinagogas, y todos lo alababan. Fue a Nazaret, donde se había criado, entró en la sinagoga, como era su costumbre los sábados, y se puso en pie para hacer la lectura. Le entregaron el rollo del profeta Isaías y, desenrollándolo, encontró el pasaje donde estaba escrito: «El Espíritu del Señor está sobre mí, porque él me ha ungió. Me ha enviado a evangelizar a los pobres, a proclamar a los cautivos la libertad, y a los ciegos, la vista; a poner en libertad a los oprimidos; a proclamar el año de gracia del Señor». Y, enrollando el rollo y devolviéndolo al que lo ayudaba, se sentó. Toda la sinagoga tenía los ojos clavados en él. Y él comenzó a decirles: «Hoy se ha cumplido esta Escritura que acabáis de oír».